

Äktenskapsförberedelserna – ord av påven Franciskus till förlovade.

Det finns en mindre uppmärksammas del av påven Franciskus' nya uppmaning som utförligt handlar om äktenskapsförberedelserna. Påven har flera gånger talat om ämnet och efterfrågat mer fokus på stifts- och församlingsnivåerna.

“Att lära sig älska någon sker inte automatiskt och kan inte heller läras ut i ett arbetspass alldeles före firandet av ett äktenskap”, sa påven Franciskus. ”För varje par börjar äktenskapsförberedelserna när man föds.”

Hans reflektioner kring familjesynoden i oktober 2015 släpptes den 8 april i en lång uppmaning efter synoden, *“Amoris Laetitia”*. Han har citerat flera påståenden från synoden och tillfört egna kommentarer.

Den viktigaste målsättningen för de förlovades äktenskapsförberedelse är att ”hjälpa båda inse hur de ska kunna älska denna mycket konkreta person de tänker gifta sig med och dela ett helt liv med”, sa påven.

“Vi måste hitta det rätta språket, argumenten och de olika formerna för vittnesbörd som har något att säga unga människor i deras hjärtan och vädja till deras kapacitet att vara generösa, engagerade, att älska ända till heroism, och på så sätt inbjuda dem att möta äktenskapets utmaningar med entusiasm och mod”, tillade han.

Bland dem som är bäst förberedda till äktenskap är sannolikt de som bevittnat det kristna äktenskapet genom sina föräldrars exempel, sa påven.

Han karaktäriserade äktenskapsförberedelsen som en initiation till äktenskapets sakrament. Det ger paren ”den hjälp de behöver för att ta emot sakramentet värdigt och ge sitt familjeliv en solid grund.”

Kyrkan kan hjälpa de förlovades kärlek att växa och mogna genom exempel och råd från missionerande familjer och parens egna familjer, andra pastorala resurser, diskussionsgrupper och valfria samtal, rådde han. Personliga möten med paret förblir emellertid alltid väsentliga.

Påven betonade också försoningens sakrament som ett medel för de förlovade paren att finna barmhärtighet och “helande kraft” från Gud för begångna synder. Han uppmanade paren att reflektera över bibelläsningarna i sin bröllopsmessa och på vad ringarna de utbyter betyder.

“Det skulle inte heller vara bra för dem att komma till bröllopet utan att åtminstone ha börjat be tillsammans”, sa han och föreslog att paren skulle konsekvrera sin kärlek inför en bild av Jungfru Maria.

Påven varnade för att de ekonomiska och sociala förberedelserna för bröllopsceremonin kan göra makarna ”mer utmattade och härjade än fokuserade och väl beredda på det stora steg de står i begrepp att ta”.

Han har noterat att det händer att par som lever i en relation aldrig gifter sig på grund av sin oro över utgifterna och uppmuntrade anspråkslösa och enkla bröllop.

“Våga vara annorlunda. Låt er inte dras med i ett samhälle präglad av konsumtion och tomhänta massmedia. Det viktiga är kärleken ni har gemensamt, styrkt och helgad genom nåden.”

Påven ville också kommentera de olika skäl en del unga människor har för att välja att inte gifta sig – alltifrån ekonomiska skäl till en känsla av att det inte finns någon framtid i ideologiska antibegrepp om äktenskap och en känsla av att äktenskapet begränsar valmöjligheterna och självständigheten.

“Synodfäderna hävdade på flera sätt att vi behöver hjälpa de unga att upptäcka äktenskapets värdighet och skönhet”, menade påven.

”De bör få hjälp att kunna uppfatta det positiva i ett fullständigt förenade som upphöjer och fullkomnar existensens sociala dimension, ger sexualiteten dess djupaste mening och kommer barnen till del därför att de här får ett sammanhang att växa upp i och kunna utvecklas i”.

Dessutom bör man uppmana paren att förstå vad den katolska bröllopsceremonin betyder och i sina skapade kroppar se ”den av Gud givna meningen” som är tecken på kärlekens förbund mellan Kristus och Kyrkan, fortsatte han.

De som har uppgiften att hjälpa paren i deras äktenskapsförberedelse bör se till att de inte belastar dem med för mycket information utan koncentrerar sig på att hjälpa dem acceptera Kyrkans undervisning och erbjuda dem resurser som praktiska råd, program och vägledning, sa påven.

Han rekommenderade också att paren i äktenskapsförberedelsen får hjälp att upptäcka problem och risker innan de förbinder sig att ingå äktenskap.

“På det sättet kan de komma att inse att det kan vara visare att avbryta en relation som kan förutses bli ett misslyckande med smärtsamma påföljder. I den tidiga förtjusningen över varandra kan par försöka dölja eller relativisera vissa saker och undvika meningsskiljaktigheter; först senare kommer problemen upp till ytan.”

“Sorgligt nog gifter sig många utan att egentligen känna varandra”, sa påven beklagande och menade att paren uttryckligen borde uppmanas att tala med varandra om vad de förväntar sig av äktenskapet och vilket slags liv de vill bygga upp tillsammans. Samtalen kan hjälpa dem att upptäcka att de har mycket litet gemensamt och inse att bara den ömsesidiga attraktionen som sådan inte är tillräckligt för ett bestående äktenskap.

“Beslutet att gifta sig borde aldrig uppmuntras såvida paret inte kunnat urskilja de djupare motiven som kan säkerställa ett äkta och stabilt engagemang”, sa han.

Samtidigt måste förlovade som ser möjligheten till äktenskap ha en “realistisk tillit” till hur möjligt det är att svagheter på båda sidor kan motverkas genom att utveckla goda egenskaper

“Detta medför en villighet att klara av eventuella uppoffringar, problem och konfliktsituationer; det krävs en fast beslutsamhet att vara beredd på att sådant kan hända”, sa påven. Äktenskapet är inte ”vägens slut” utan ”en livslång kallelse grundad på ett fast och realistiskt beslut att ta itu med alla prövningar och svåra ögonblick tillsammans.”

Med tanke på att många par tenderar att ”hamna utanför” den kristna gemenskapen efter bröllopet uppmuntrade påven kristna i gemenskap att känna igen och erkänna hur värdefulla nygifta par är som själva ger ett engagerat stöd.

Stödet för äktenskapen måste också fortsätta under äktenskapets första år när den första förälskelsen och dragningskraften kan börja avta, kommenterade han. Par som inte var tillräckligt mogna vid tiden för bröllopet är värda särskilt uppmärksamhet.

“Den unga kärleken behöver fortsätta sin dans mot framtiden med oändligt stort hopp”, sa påven Franciskus. ”Hoppet är den jäst som under förlovningens och äktenskapets första år gör det möjligt att lämna grälen, konflikterna och problemen bakom sig och se allt i det bredare perspektivet.”

Vatican City, Apr 10, 2016 / 05:39 am ([CNA/EWTN News](#)). Översättning från den engelska texten, Göran Fäldt, 13 april 2016.